

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2020. gada 18. februārī
(OR. en)

6145/20

ECOFIN 90
UEM 28
SOC 58
EMPL 46

DARBA REZULTĀTI

Sūtītājs: Padomes Ģenerālsekretariāts

Datums: 2020. gada 18. februāris

Saņēmējs: delegācijas

Iepr. dok. Nr.: 5821/20

Temats: 2020. gada brīdināšanas mehānisma ziņojums

– *ECOFIN* padomes 2020. gada 18. februāra secinājumi

Pielikumā pievienoti Padomes secinājumi par 2020. gada brīdināšanas mehānisma ziņojumu, kurus Padome pieņēma savā 3749. sanāksmē, kas notika 2020. gada 18. februārī.

2020. GADA BRĪDINĀŠANAS MEHĀNISMA ZIŅOJUMS

– ECOFIN padomes secinājumi –

Padome (ECOFIN):

1. ATZINĪGI VĒRTĒ Komisijas devīto brīdināšanas mehānisma ziņojumu, ar kuru aizsāk ikgadējo makroekonomikas nelīdzsvarotības novēršanas procedūras īstenošanas kārtu 2020. gada Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadā;
2. VISNOTAĻ PIEKRĪT horizontālajai analīzei, ko Komisija veikusi attiecībā uz makroekonomikas nelīdzsvarotības koriģēšanu ES un eurozonā; PAUŽ GANDARĪJUMU par to, ka labvēlīgos ekonomikas apstākļos ir turpinājusies esošo nelīdzsvarotību pakāpeniska koriģēšana; NORĀDA, ka vairumā dalībvalstu, pamatojoties uz nominālo IKP pieaugumu, turpināja samazināties lielie privātā sektora un valsts parādu krājumi, tomēr kopumā valsts sektora parāda attiecība pret IKP netika pietiekami samazināta dalībvalstīs, kurās tā ir visaugstākā. Neto uzkrājumi privātajā sektorā, jo īpaši mājsaimniecībās, ir samazinājušies; NORĀDA, ka tāpēc saglabājas ievainojamības faktori, kas ir saistīti ar joprojām lielo krājumu nelīdzsvarotību, un ka iespējamie lēnākie ekonomiskās izaugsmes tempi, zemo procentu likmju situācija un neskaidrības, kas joprojām saglabājas, varētu norādīt uz lēnāku pastāvošo nelīdzsvarotību koriģēšanu vai jaunu risku parādīšanos. Turklāt iespējas satricinājumus absorbēt ar publiskajiem un privātajiem uzkrājumiem Eiropas Savienībā ievērojami atšķiras, un daudzās dalībvalstīs tās ierobežo augsta parāda attiecība; NORĀDA, ka kopumā ir koriģēti lielie tekošā konta deficīti, tomēr tikai nedaudz ir samazināti lielākie tekošā konta pārpalikumi. Kopējais eurozonas pārpalikums joprojām ir augstā līmenī;

3. NORĀDA, ka turpināja uzlaboties banku nozares noturība, kaut arī dažās dalībvalstīs banku kapitalizācijas un pelnītspējas rādītāji joprojām ir samērā zemi, un saglabājas liela ieņēmumu nenesošo aizdevumu masa. Samazinoties bezdarbam, turpināja uzlaboties situācija darba tirgos. Vienlaikus pieprasījuma pieaugums darba tirgos sekmē straujāku algu pieaugumu, kura rezultātā dažās dalībvalstīs strauji palielinās vienības darbaspēka izmaksas, jo produktivitātes pieaugums joprojām ir zemāks nekā algu pieaugums. Vienības darbaspēka izmaksu pieaugums neto kreditorvalstīs ir bijis lielāks nekā neto debitorvalstīs, taču šī starpība mazinās, un tā rezultātā izmaksu konkurētspējas tendences mazāk sekmē simetriskāku izlīdzsvarošanu. Daudzās dalībvalstīs turpināja strauji pieaugt mājokļu cenas, un spēja iegādāties mājokļus raisa arvien lielākas bažas, vienlaikus dažās dalībvalstīs, kurās ir vairāk liecību par pārmērīgu cenu novērtējumu un augstiem mājtsaimniecību parādiem, tika fiksēts cenu kritums;
4. IR VIENISPĒRĀTIS, ka stabilitātes nodrošināšanas labad iespējamais iekšējais un ārējais nelīdzsvarotības cēloņus būtu jānovērš ar strukturālām reformām; UZSVER, ka pašreizējā problemātiskajā ekonomikas kontekstā nepietiekamais produktivitātes pieaugums joprojām raisa īpašas bažas, un AICINA īstenot strukturālas reformas un investīcijas, ar ko veicinātu produktivitāti un izaugsmes potenciālu, un rīcībpolitiku, kas ļautu raitāk koriģēt esošās nelīdzsvarotības; PIEKRĪT Komisijas novērtējumam, ka dalībvalstīm, kas nav uzrādījušas pietiekamu spēju absorbēt negatīvus satricinājumus, kas saistīti ar ievainojamību parādu dēļ, būtu jāpastiprina centieni palielināt izaugsmes potenciālu, lai novērstu procikliskas aizņemto līdzekļu īpatsvara samazināšanas risku. Dalībvalstīm ar lielu tekošā konta pārpalikumu būtu jāturpina sekmēt apstākļus algu pieauguma veicināšanai, vienlaikus respektējot sociālo partneru nozīmi, un prioritārā kārtā īstenot pasākumus, kas veicina publiskās un privātās investīcijas, atbalsta iekšzemes pieprasījumu un izaugsmes potenciālu, tādējādi sekmējot arī līdzsvara atjaunošanu; ATZĪST, ka tekošā konta pozīciju simetriska līdzsvarošana var nākt par labu visām dalībvalstīm un kopumā visā eurozonā atbalstītu aizņemto līdzekļu īpatsvara samazināšanu;

5. PIENĒM ZINĀŠANAI pārbaudi, kuras pamatā ir Komisijas brīdināšanas mehānisma ziņojumā iekļautā rezultātu pārskata ekonomiskā analīze; šajā pārbaudē tika identificētas 13 dalībvalstis, kurās pagājušajā gadā ir konstatētas ekonomiskās nelīdzsvarotības, kas prasa padziļinātu pārskatīšanu, lai izvērtētu, vai šīs nelīdzsvarotības samazinās, saglabājas vai palielinās, ņemot vērā attiecīgu šo nelīdzsvarotību novēršanas pasākumu īstenošanu, tostarp saistībā ar Eiropas pusgadu ieteikto pasākumu īstenošanu;
6. NORĀDA, ka arī vairākās dalībvalstīs, attiecībā uz kurām pašreizējā stadijā nav nepieciešams veikt padziļinātus pārskatus, pastāv ievainojamības un ir vajadzīga pārraudzība. Ir cieši jāpārrauga attīstības tendences attiecībā uz jaunu iespējamu makroekonomikas risku avotu akumulēšanos;
7. UZSVER, ka padziļinātajos pārskatos ir jāpievēršas dalībvalstu svarīgākajām problēmām un riskiem un jāziņo par identificēto problēmu nopietnību, risku attīstību, veiktajiem politikas pasākumiem un jebkādiem politikas trūkumiem, lai izceltu skaidras prioritātes un nodrošinātu ātru rīcību; ATGĀDINA, ka makroekonomikas nelīdzsvarotības novērtēšanas gaitā būtu jāņem vērā šādas nelīdzsvarotības potenciālā negatīvā ekonomiskā un finansiālā ietekme uz eurozonu un ES;
8. PAUŽ GANDARĪJUMU, ka jaunākajā ziņojumā nelīdzsvarotību atklāšanai ir izmantoti izkopti un jaunizveidoti rīki; UZSVER ka ir jāturpina tehnisks darbs, lai sekmētu makrofinansiālo risku avotu savlaicīgu atklāšanu un to tendenču pārraudzību; AICINA turpināt attīstīt un uzlabot analītiskus rīkus un satvarus, ar ko izvērtē nelīdzsvarotību un ar tām saistīto blakusietekmju attīstību un pastiprināšanās un mazināšanās katalizatorus;
9. UZSKATA, ka specifiska visu to dalībvalstu pārraudzība, kurās konstatētas nelīdzsvarotības, palīdz sekmēt un efektīvi īstenot makroekonomikas nelīdzsvarotības novēršanas pasākumus, izmantojot politikas dialogu un salīdzinošu izvērtēšanu; ATZINĪGI VĒRTĒ Komisijas specifiskās pārraudzības ziņojumus par konkrētu tematiku, kuros ir iekļautas standarta tabulas ar reformu īstenošanas novērtējuma kopsavilkumu, un kopumā PIEKRĪT Komisijas vērtējumam par rīcību un pasākumiem, ko nelīdzsvarotības skartās dalībvalstis veikušas, lai novērstu politikas trūkumus; UZSVER, ka reformu intensitāte dažādās dalībvalstīs joprojām nav vienmērīga un dažos gadījumos ir vērojama pat reformu atcelšana; AICINA Komisiju veikt konsekventus un efektīvus pēcpasākumus un dalībvalstis vērienīgi un konkrēti pievērsties politikas trūkumiem, lai novērstu un koriģētu kaitīgas nelīdzsvarotības;

10. ATKĀRTOTI UZSVER, ka būtu jāizmanto viss makroekonomikas nelīdzsvarotības novēršanas procedūras potenciāls, tostarp, kad Komisija un Padome to atzīst par atbilstīgu, piemērojot pārmērīgas nelīdzsvarotības novēršanas procedūru; PAZIŅO, ka visos gadījumos, kad vien Komisija secina, ka dalībvalstī ir pārmērīga nelīdzsvarotība, bet neierosina Padomei sākt pārmērīgas nelīdzsvarotības novēršanas procedūru, tai būtu skaidri un publiski jāizskaidro savi iemesli;
  11. PIENĒM ZINĀŠANAI Komisijas pārskatu un ziņojumu par makroekonomikas nelīdzsvarotības novēršanas procedūras piemērošanu saskaņā ar Regulu 1176/2011 un pienācīgā brīdī izskatīs šo pārskatu.
-